

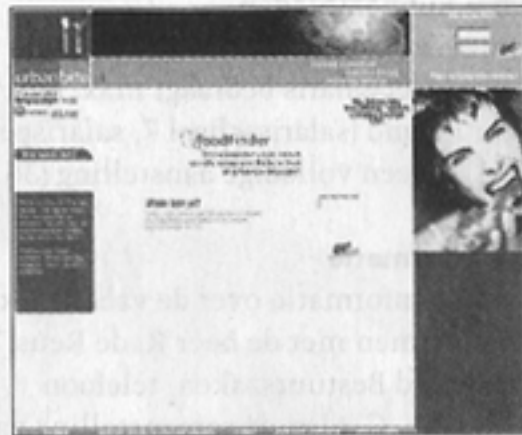
Urbanbite voor snelle hap van haastige stedeling

ZIJN ZE u al opgevallen, die grote posters bij tramhaltes met jolige teksten als: 'Wordt het een lekker Thais kippetje of een Indiase chick?'

Het is de reclamecampagne van urbanbite, de site waar de gehaaste stedeling zijn snelle hap kan bestellen. Moet u overwerken om dat vervelende dossier nog na te kijken of heeft u gewoon geen zin om na een drukke dag ook nog het avondmaal te bereiden? Even surfen naar urbanbite.nl en de koerier staat met de lekkernij voor de deur.

Urbanbite is een intermediair tussen de consument en verschillende restaurants met een bezorgdienst. Online pizza's bestellen kan overigens al langer. Nieuw is het veelzijdige aanbod aan gerechten op één site.

De oprichters en medewerkers van urbanbite presenteren zich trots als 'het team'. Daarbij steken zij hun indrukwekkende internationale cv's allerminst onder stoelen of banken. Mede-oprichter Zsolt Kohalmi was in een vorig leven onder meer invest-

ment banker voor ABN Amro in Londen. Zijn compaan Reinier Evers was iets hoogs bij een dotcom in New York en Londen. En ook bij de andere medewerkers prijkt veel Londen, ING en internet op de curricula vitae. Het zijn voornamelijk jonge mensen die na een aantal jaren in het internationale zakenleven 'iets heel anders' wilden doen.

Een stevige bagage Engels is daarbij mooi meegenomen, want die taal overheerst bij urbanbite. Er is een customer service en ook voor feedback

staat Co-founder & Chief Executive Officer Reinier Evers altijd open. Londen, de bakermat van urbanbite, is een stad met een lunchcultuur volgens General Manager Fleur Rutten. "In de City is het heel normaal om tussen de middag even Thais te bestellen."

Maar Amsterdam is Londen niet. Wie lekker lui wil lunchen, moet niet bij urbanbite zijn, want de bezorging begint vrijwel nergens voor vier uur 's middags. En ook late doorwerkers moeten hun heil elders zoeken. De meeste bezorgers houden het hier namelijk op Hollandse tijden voor gezien, zodat u na tien uur voornamelijk aangewezen bent op de aloude pizzakoerier die zijn pizza's, shoarma en Chiantiwijn ook al bezorgde in het pre-internet tijdperk.

Bij urbanbite zal dus op normale tijden besteld moeten worden en dan is de keus aanmerkelijk ruimer. Arabische, Indiase, Griekse en zelfs Hollandse gerechten staan op de virtuele menukaart. Alleen de Franse keuken ontbreekt, maar een bouillabaisse of

cassoulet uit de boerenkeuken bestel je nu eenmaal niet per koerier.

Voor de kwaliteit van de gerechten is urbanbite niet verantwoordelijk. De restaurants krijgen hun bestelling online binnen en handelen die verder zelf af. Urbanbite ontvangt voor de bemiddeling een bepaald bedrag van het restaurant. Geen bestellingen, dan ook geen inkomsten.

De vraag is wat urbanbite nu werkelijk te bieden heeft. Is het niet een wat omslachtige methode om een maaltijd te bestellen? Als u eenmaal een goede Japanner of Griek gevonden heeft via urbanbite, is het eenvoudiger om uw bestelling telefonisch door te geven. Dat gaat sneller en u weet zeker dat de bestelling correct bij het restaurant is doorgekomen. Indien een bepaald gerecht niet voorradig is, krijgt u dat meteen te horen.

Bovendien, bestellen per internet blijft kwetsbaar. Ook al belooft urbanbite u te bellen bij complicaties, het is niet ondenkbeeldig dat u na drie kwartier wachten eens het res-

taurant gaat bellen waar het eten blijft, om vervolgens te horen dat men van niets weet. Urbanbite maakt deel uit van de Newconomy-stal van de deze week op non-actief gestelde Maurice de Hond. Hem werd verweeten grote bedragen te steken in bedrijven die nooit winst zullen maken.

Is urbanbite zo'n typisch nieuwheidje voor drukke yups dat veel geld kost, maar weinig oplevert? Het bedrijf denkt over anderhalf jaar winst te zullen maken, maar de tijd zal leren of de stadsbewoner voortaan zijn moussaka online bestelt, of gewoon per telefoon.

www.urbanbite.nl

ARNOUD VEILBRIEF

zie ook

www.parool.nl